

Odborníci vám radí

POŽÍRÁNÍ EXKREMENTŮ

Prosím o radu, jak převychovat nebo vyléčit devítiletého psa flat coated retrievera, který pojídá psí exkrementy. *L. D. Brno*

Odpovídá
MVDr. Hana Žertová

Etologická poradna,
rozbora a řešení nežádoucího
chování psů a koček
e-mail: poruchy@chovani.info

Požírání exkrementů je psí zlovyk, který se trvale a úspěšně léčit nedá. U retrievrů je zvláště častý, snad proto, že vše, co najdou, okamžitě prozkoumávají mordou.

Pokud jde o požírání výkalů jiných druhů zvířat, někteří etologové se domnívají, že jde o zakořeněný zvyk z dob, kdy psi žili divoce a pojídali obsah zažívadla ulovené kořisti. Tato lahůdka jim dnes, kdy jsou kr-

meni především granulemi a konzervami, možná chybí. Požírají-li psí výkaly, což údajně dělají častěji feny než psi, usuzuje se, že to souvisí s pudem feny „uklízet“ výkaly štěňat, aby je nemohli vypátrat a ohrozit velcí predátoři.

Rozhodně je to zvyk nepříjemný, což jako majitelka fenky flata mohu potvrdit. Fyzické tresty nebo posypání nastražených „lahůdek“ pepřem nebo čili nejsou zpravidla účinné. Jedinou obranou je dobrá ovladatelnost psa a jeho včasné přivolání vždy, když mizí v roští nebo prozkoumává podezřelý objekt.

KINEZIOLOGIE

Moje přítelkyně se s velkým úspěchem podrobila kineziologické léčbě, a tak bych se o tom rád dozvěděla něco víc. Také proto, že moje fenka má stejné příznaky jako moje přítelkyně, a tak mě napadlo, jestli by se podobně nedalo pomoci i jí. Lze takto testovat také psy? *M. Petrásková*

Odpovídá Sylvie Eschová

– věnuje se alternativní
veterinární medicíně
(např. reiki, geopatologie,
biorezonance, terapie
barvami, telepatie aj.)

Jistý americký chiropraktik jménem George Goodheart se od počátku 60. let zabýval prastarou diagnostickou metodou starých Inků. Ti již kdysi dávno věděli, že některé procesy probíhající na těle a uvnitř těla se dají přezkoušet podle síly specifických svalů. Tuto metodu používali Inkové k tomu, aby dokázali bezpečně rozeznat pitnou vodu od otrávené, nebo aby poznali jedovaté rostliny. Goodheart z toho vyvinul kineziologický svalový test.

Slovo kinesis pochází z řečtiny a znamená pohyb, logos znamená učení, tedy učení o pohybu. Při dnešním použití slouží tento svalový test především k vytváření závěrů o tělesném a pocitovém stavu nějaké osoby. Tento test je terapeuticky prováděn přímo na pacientech (lidech), ale také prostřednictvím náhradní osoby (prostředníka). To umožňuje testování malých dětí, zvířat, a samozřejmě i psů. Pokud chceme zjistit stav nebo funkční poškození nějakého orgánu, otestovat alergii nebo nalézt ochorelou oblast těla, případně hledáme-li co nejúčinnější léčbu, terapeut tlačí proti síle silného svalu. Tento sval nazýváme také indikační sval. Podle toho, jak je orgán poškozen nebo jak nemocné tělo využívá nějaký lék nebo léčebný postup ke znovunalezení ztracené rovnováhy, reaguje testovaný sval silně nebo slabě. Může být použit prakticky každý sval, který je dost silný, aby vydržel tlak terapeuta. Nejedná se zde o měření sil mezi terapeutem a pacientem, ale o to, jestli určitý sval dokáže pár sekund odolávat určité síle, která na něj působí. Tento proces lze vysvětlit tím, že nervový systém, funkce svalů a orgánů, duševní i tělesné síly působí společně a v nás lidech prostřednictvím kineziologie znovu probouzejí dřima-

jící, zapomenutou intuitivní schopnost. Zvláště vhodný je pro tento test deltový sval, který je namáhán tisknutím natažené paže a přináší to dobré výsledky. Před vlastním testem je ovšem nutné pažní sval nejprve vyzkoušet, zda je pro test způsobilý. To provádí terapeut podle určitého schématu. Pokud testování vhodnosti dopadne negativně, je zde možnost aktivovat neurologická centra testované osoby prostřednictvím akupunktury nebo akupresury. Pokud potom způsobilost k testu dopadne pozitivně, znamená to, že testovaná osoba je vhodná a připravená pro vlastní kineziologický svalový test.

Test by měl být prováděn výhradně zkušeným terapeutem za účelem stanovení diagnózy. Testovací metoda se dá naučit pouze častým používáním a na základě přesných vědomostí.

PROBLÉMOVÝ MAX

Máme doma dva psy. Mladší Amy je bernský salašnický pes, má 10 měsíců a poprvé hárá. Je to bezproblémový pejsek s otevřenou povahou, přátelský, hodný. Starší Max je křížec amerického kokršpaněla, starý 8 let, kastrováný – a problémový. Stalo se asi několik chyb, které už ale bohužel nevrátíme. Vzali jsme si ho v pěti týdnech a já jsem byla malá, takže jsme výchovu nezvládli. Nedokáže se chovat mezi ostatními psy bez agrese. Vychází maximálně s fenami, někdy i se psy menších plemen. Nejhorší je, že vždy, když dojde ke konfliktu, propadá úplné hysterii. Max nemá pána a neplatí na něj vůbec nic. Pokud ho okřiknu, vrací mi to vrčením nebo zaštěkáním. Dokonce mě už i párkrát napadl. Přestěhovali jsme se do domku se zahradou. Amy jsme se rozhodli si pořídit jako „hodného hlídače“ i jako společnost Maxovi. Také jsme doufali, že až vyroste, ukáže mu jeho místo ve smečce. Do takových 6 měsíců jejího věku ji občas napadal. Potom, co ho přerostla, bylo vše v pořádku. Max jí ustupoval, neútočil. Abychom předešli nechtěným štěňátkům a složitému hlídání psů v době hárání, nechali jsme Maxe vykastrovat. Také jsme doufali, že bude klidnější. Jednou se však do krve poprali o kost. Každý dostal svoji, ale Maxovi se samozřejmě líbila ta Amina a ona už věděla, jak si ubránit svoje. Od té doby jsme se snažili takovými konfliktům předcházet a kosti dostávali odděleně. Minulý týden začala Amy poprvé hárat, ale jejich vztah se nezměnil. Žádné větší konflikty, převládala tolerance. A pak se to stalo: chystala jsem se

s nimi jít ven, vrazila do stolu, ze kterého spadla žvýkácká kost, a byl konec. Chytili se, mně se podařilo je od sebe oddělit, ale protože stále štěkali a vrčeli na sebe, dala jsem každého do jiné místnosti. Asi po 10 minutách jsem každému zvlášť zapnula vodítko a chtěla je dát zase k sobě, ale Max nepřestal s napadáním. Počkali jsme půl dne, ale ani to nepomohlo. Paní doktorka nám dala zatím homeopatika na zklidnění. Za jakoukoliv radu bych byla vděčná.

A. K., Jeseník

Odpovídá
MVDr. Hana Žertová

Etologická poradna,
rozběr a řešení nežádoucího
chování psů a koček
e-mail: poruchy@chovani.info

Váš problém je trochu komplikovaný - nejenže si pejsci začínají vyměňovat pozici ve své malé smečce, ale navíc je tu dlouho neřešená snaha Maxe přivlastňovat a bránit si některé výhody, které přísluší pouze „šéfovi“. Vzhledem k velikosti Amy a její pohlavní dospělosti (první hárání) a také vzhledem k tomu, že už si nenechá od Maxe jen tak vzít kost a dovede se o svá práva rázně přihlásit, předpokládám, že vedoucí roli ve smečce pomalu přebírá ona. Určitě k tomu přispěla Maxova kastrace (největším hnacím motorem za vysokým postem je totiž samčí pohlavní hormon testosteron) a Amino hárání (feny největší „ramena“ dělají v období říje, březosti a odchovu mláďat). Takže momentální stav, který u vás teď nastal, se dá logicky vysvětlit nadbytkem, resp. chyběním důležitých hormonů, a s odezněním Aminy říje (popř. falešné březosti) se opět situace trochu uklidní. Z dlouhodobého hlediska je třeba připravit Maxe

na to, že už nebude šéfem a bude se muset smířit s rolí „dvojky“. Měli byste mu dát jasně najevo, že pro vás je „jedničkou“ Amy, a podpořit ji v jejích nárocích. To znamená přivítat se s ní jako s první, jako první ji nakrmit, pomazlit se s ní, pohrát si, dát jí pamlsky nebo kostičku a Maxovi nic (na chvíli jej uvázat, aby si to Amy v klidu snědla). Maxe nelítovat, nechlácholit, nemazlit se s ním. Vypadá to krutě, ale jen tak se dá rychle docílit toho, že Max přijme svou novou roli a smíří se s ní.

A nejen to. Pomůže vám to v řešení toho druhého problému - Maxovy určité nadřazenosti vůči vám. Tím, že mu přestanete věnovat pozornost, se pro něj stanete atraktivní a žádoucí. Využijte toho a denně se věnujte alespoň 15 minut procvičování základní poslušnosti. S kapsou plnou malých kousků nějaké neodolatelné dobroty, formou hry, vesele, aby to obě strany bavilo. Naučte Maxe především přivolání a povel „lehni, zůstaň“. Nešetřete chválou, pamlsky a svým nadšením a vypilujte cviky tak, aby byl Max ovladatelný i ve vypjatých situacích - když se potkává s druhými psy nebo si chce vyřizovat účty s Amy. Snažte se vyhnout tělesnému trestu - ten by Max z vaší ruky nemusel přijmout, mohl by se po vás ohnat nebo vás i ošklivě napadnout. Připravte si doma prázdné plechovky od piva nebo koly, dejte do nich pár fazolek, přelepte důkladně otvor, a když nastane situace, že Max neposlechne, hodte plechovku. Bez komentáře, ale důsledně, vždy když dělá něco nepřístojného. Musí si uvědomit, že když se chová agresivně a hystericky, něco na něj přiletí (nemusíte ho trefit, stačí, když plechovka udělá rámus). Jakmile se lekne, zkuste jej přivolat a usměrnit jej (klidně, ale důsledně) povel, který zná a který jste s pomocí mlsků a denního procvičování vypilovali k dokonalosti. Venku se chovejte podobně, jen místo plechovky hodte například řetízek nebo svazek starých klíčů. Mám trochu obavy, že se Max vzhledem ke svému věku a povaze bude se svou novou rolí smířovat těžce. Pokud nebudou dostatečně účinná homeopatika, která jste dostali od paní doktorky, doporučuji se na ni obrátit znovu a požádat ji o předepsání antidepresiv, která by Max užíval asi tři měsíce a která by mu pomohla snáze se smířit se ztrátou vůdčího postavení jak vůči Amy, tak vůči vám.

BUDE MŮJ PES PLNOCHRUPÝ?

Vlastním dvouměsíční štěně německého ovčáka s PP a v jeho mléčném chrupu jsem nenalezla dva zuby, P1 a P2. Chova-

telka i veterinární lékařka mi ale řekly, že pes má správný počet zubů. V dostupné literatuře jsem se dočetla, že u štěňat nerostou v mléčném chrupu pouze stoličky (moláry). Je možné, aby zuby P1 a P2 v mléčném chrupu chyběly? Mohou narůst až po přezubení? T. Sováková, Praha

Odpovídá Ivan Stuchlý

– absolvent PřFUK,
genetika, parazitologie,
výživa psů a některé
alternativní metody léčení,
přírodní, vzácná a málo
známá plemena

V úplném mléčném chrupu psa je celkem dvacet osm zubů. V každé polovině horní i dolní čelisti je jich sedm. Zubní vzorec mléčného chrupu je I3 C1 P3, což znamená, že v polovině jedné čelisti jsou tři řezáky neboli incisivy (I), jeden špičák čili caninus (C) a tři zuby třenové neboli premoláry (P). Chybějí v něm tedy všechny stoličky neboli moláry (M) a většinou také první premoláry (P1). Obvykle se v polovině horní i dolní čelisti nacházejí vedle sebe, počítáno od středu čelisti do stran, tři řezáky (I1, I2 a I3), jeden špičák (C) a tři zuby třenové (P2, P3 a P4).

Jako první zuby se ve věku 3 až 4 týdne prořezávají u štěňat nahoře i dole špičáky a současně, nebo o několik málo dní později, také první řezáky (tzv. klíšky, I1). Druhé a třetí řezáky, tzv. středáky a krajáky (I2 a I3), se objevují zanedlouho, v 5. až 6. týdnu věku. Zuby třenové se prořezávají většinou v době od 4. do 8. týdne. Podle převažujícího názoru to jsou zuby značené v zubním vzorci dospělého psa (v trvalém chrupu) jako P2, P3 a P4. Nepravdivostí ve vývoji mléčného chrupu je ovšem mnoho. U jednotlivých plemen se může poněkud různit doba, kdy se zuby prořezávají, někdy může být obtížné rozhodnout jednoznačně podle velikosti a tvaru korunek tří zubů za špičákem, zda přesně odpovídají druhým, třetím a čtvrtým zubům třenovým. Není možné s určitostí předpovědět, zda pes tazatelky bude v dospělosti plnochrupý, protože jsou známy případy, kdy z chudozubého štěněte vyrostl plnochrupý pes, i takové, kdy z plnochrupého štěněte vyrostl jedinec chudozubý. Protože doba prořezávání zubů mléčného chrupu je individuální, může být štěně, i kdyby nyní ještě nemělo všechny zuby, za dva tři týdny plnochrupý.

Vaše dotazy týkající se psů zasílejte na adresu redakce a obálku označte heslem „Poradna“. Ty nejzajímavější zveřejníme.

Bernští salašníčtí psi bývají považováni za „hodné hlídače“

